

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 119.019 van 6 mei 2003
in de zaak A. 130.919/XII-3727.**

In zake : Alphonse WIJNANTS,
 die woonplaats kiest bij
 advocaat B. Staelens,
 kantoor houdende te Brugge,
 Canadesen Hof,
 Bevrijdingslaan 4, bus 1

tegen :

het GEMEENSCHAPSONDERWIJS.

DE Wnd. VOORZITTER VAN DE XIIe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat Alphonse Wijnants op 23 december 2002 heeft ingediend om de schorsing te vorderen van de tenuitvoerlegging van het besluit van het Gemeenschapsonderwijs, meegedeeld in een brief van 17 oktober 2002, “dat [hem] het modulecertificaat voor module 3 niet kan [worden] toegekend”;

Gezien het gelijktijdig ingediende verzoekschrift, waarbij dezelfde verzoeker de vernietiging vordert van dezelfde beslissing;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gezien het verslag opgemaakt door auditeur D. Mareen;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen;

Gelet op de beschikking van 13 maart 2003 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 1 april 2003;

Gehoord het verslag van staatsraad G. van Haegendoren;

Gehoord de opmerkingen van advocaat B. Staelens, die verschijnt voor verzoeker, en van advocaat M. Stommels, die verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van auditeur D. Mareen;

Gelet op de artikelen 17 en 18 en titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat verzoeker deelneemt aan de proef voor het behalen van het bekwaamheidsattest voor het ambt van directeur secundair onderwijs van het Gemeenschapsonderwijs;

Overwegende dat de voorzitter van de jury op 15 juli 2002 aan verzoeker meedeelt dat de jury beslist heeft dat hij “niet voldoet voor het geheel van de vorming en proeven”, dat hij voldoet voor de modules 1, 2, 4 en 5, dat de jury voor elk van de modules waarvoor verzoeker geslaagd is een modulecertificaat zal toekennen en dat verzoeker niet voldoet voor module 3 “personeelsbeleid”; dat in diezelfde brief informatie wordt opgenomen met betrekking tot de mogelijkheden van inzagerecht, bezwaar en beroep;

Overwegende dat verzoeker vervolgens vraagt gebruik te mogen maken van het inzagerecht;

Overwegende dat de voorzitter van de jury antwoordt dat het inzagerecht “omvat de individuele fiches van iedere module afzonderlijk, alsook inzage in het persoonlijk examendocument in geval van een schriftelijke proef”; dat zij schrijft dat deze fiches “zijn opgesteld door de respectieve examencommissies en bevatten de weergave van de observaties die geleid hebben tot de beslissing en vormen daardoor de motivering ervan”; dat zij een afschrift bijvoegt van de individuele evaluatiefiche voor module 3;

Overwegende dat verzoeker daarna gebruik maakt van de geboden mogelijkheid om een bezwaarschrift in te dienen;

Overwegende dat de voorzitter van de jury met een 17 oktober 2002 gedateerde brief aan verzoeker laat weten dat het bezwaar “in de vergadering van de jury van 16 oktober 2002 werd besproken” en zij er ten gronde als volgt op antwoordt :

“Aan de kandidaten werd uitdrukkelijk meegedeeld dat aan de paper geen evaluatiewaarde werd toegekend. De paper diende enkel als aanhef tot het groepsgesprek. Daarom werd het groepsgesprek ook in groepjes van een vijftal kandidaten, die elk hetzelfde paperonderwerp hadden, zodat iedereen ongeveer op dezelfde golflengte zat, gevoerd.

Er werd enkel aan de individuele inbreng van de kandidaten in het groeps-interview een evaluatiewaarde toegekend, zoals ook duidelijk blijkt uit de evaluatiefiche die hiervan de resultante is. Nergens wordt daarin immers een waarde gegeven aan de paper of het groepsgeheel, doch enkel individuele vaststellingen betreffende de kandidaat werden hierop genoteerd.

De beoordelingscommissie kon echter niet anders dan vaststellen, zoals weergegeven in de evaluatiefiche, dat wat betreft de inbreng in de eigen thema's 'de inbreng van de kandidaat onvoldoende onderbouwd was' en, wat betreft de inbreng bij de thema's gericht aan de andere kandidaten 'de kandidaat onvoldoende blijk heeft gegeven van het vereiste inzicht met betrekking tot personeelsbeleid'.

Tijdens de groepssessie waaraan U deelnam is inderdaad een lesgever, de heer Carlos Bekaert, binnengekomen, doch niet in de hoedanigheid van jurylid maar als waarnemer. Er was immers afgesproken met de heer Bekaert, directeur POC, dat hij als jurylid zou deelnemen aan de sessies van de CLB-personeelsleden en dat hij, om voorafgaandelijk het verloop van een dergelijk interview in te kunnen schatten, enige sessies als waarnemer zou volgen. Derhalve heeft de heer Bekaert zich bij de sessies die hij als waarnemer volgde ook onthouden van de beraadslaging en de evaluatie. Hierbij was hij zelfs niet aanwezig.

Overigens werden alle kandidaten SO door drie personen geëvalueerd. Dit werd ook duidelijk gecommuniceerd met de aanwezige waarnemers van de erkende vakorganisaties.

In concreto betekent dit dat u het modulecertificaat voor module 3 niet kan toegekend worden”;

Overwegende dat krachtens artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging kan worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten beslissing kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

Overwegende dat verzoeker in een vierde middel onder meer de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurs-handelingen geschonden noemt; dat hij aanstipt dat de evaluatie niet tot “puur cognitieve aangelegenheden” beperkt was en dat de voorgelegde evaluatiefiche zou

moeten strekken tot formele motivering van het besluit dat hij wat de derde module betreft niet voldeed; dat hij nader toelicht :

“Lezing van de evaluatiefiche leert echter dat de volzinnen zo goed als zinledig zijn.

De volzinnen kunnen nagenoeg steeds zondermeer worden samengevat met 'ja' en 'nee'. Nergens blijkt uit wat verzoeker dan wel zou gezegd hebben, niet gezegd hebben of niet afdoende gerepliceerd hebben, waaruit zou blijken dat een dergelijke affirmatieve of negatieve evaluatie, kan verklaard worden.

Onder de vele woorden, kan er zo goed als nooit iets substantieels gevonden worden.

Of nog anders uitgedrukt : het is de kandidaat niet mogelijk na lezing van een dergelijke evaluatie, te weten waarom de jury hem als voldoende of niet voldoende inschat. En dit zou nochtans precies moeten blijken uit een formele motivering.

Kenmerkend is bijvoorbeeld de evaluatie inzake IV.2., onderkent de kandidaat het belang van de correcte toepassing van de regelgeving? Daarop wordt gerepliceerd : 'Tijdens het interview kwam niet tot uiting dat de kandidaat het belang van de directe toepassing van de regelgeving onderkende'.

De kandidaat weet met een dergelijke motivering eigenlijk niets zodat er precies niet is voldaan aan de formele motiveringswet”;

Overwegende dat de verwerende partij antwoordt in de nota dat het middel betrekking heeft op de specifieke beoordeling van module 3, dat de evaluatiefiche van die module “de motivering van het resultaat van de niet geslaagde module” bevat : enerzijds een overzicht van thema’s en onderwerpen die aan bod zijn gekomen en anderzijds vaststellingen in verband met de inhoudelijke aspecten van wat de kandidaat gezegd heeft tijdens het interview, zowel wat betreft de correctheid als de relevantie, dat duidelijk blijkt waarom verzoeker niet voldeed en verzoeker ten onrechte betoogt dat deze fiche enkel zinledige volzinnen bevat en dat het hem niet mogelijk is na lezing van deze evaluatie te weten waarom de jury hem de quoterings “voldoet niet” op deze module heeft gegeven;

Overwegende dat de voormelde wet van 29 juli 1991 aan de administratieve overheden oplegt dat in de akte zelf uitdrukkelijk de overwegingen worden vermeld die aan de beslissing ten grondslag liggen en dat de formele motivering “afdoende” moet zijn; dat aan verzoeker als antwoord op zijn bezwaar door de voorzitter van de jury op 17 oktober 2002 is meegedeeld, als gezien, dat de beoordelingscommissie “niet anders dan vaststellen [kon], zoals weergegeven in de evaluatiefiche, dat wat betreft de inbreng in de eigen thema’s ‘de inbreng van de kandidaat onvoldoende onderbouwd was’ en, wat betreft de inbreng bij de thema’s gericht aan de andere kandidaten ‘de kandidaat onvoldoende blijk heeft gegeven van het vereiste inzicht met betrekking tot personeelsbeleid’”; dat partijen echter niet

betwisten - en de Raad voorlopig met hen aanneemt - dat de overwegingen die aan de bestreden beslissing ten grondslag liggen en op grond waarvan het al dan niet voldaan zijn aan de formele motiveringsplicht moet worden beoordeeld, de op de evaluatiefiche opgenomen vaststellingen en beoordelingen zijn;

Overwegende dat de op de fiche genoteerde vaststellingen en beoordelingen de volgende zijn : de vaststelling “De inbreng van de kandidaat met betrekking tot het hem voorgelegde thema was onvoldoende onderbouwd”, de vaststelling “De kandidaat heeft, wat betreft zijn inbreng bij deze thema’s [gericht aan andere kandidaten] onvoldoende blijk gegeven van het vereiste inzicht met betrekking tot personeelsbeleid”, de beoordeling voor het criterium “Kan en durft de kandidaat te onderhandelen en overleggen” : “Tijdens het interview bleek dat de kandidaat durfde te onderhandelen maar het nodige inzicht mist in de materie om effectief te kunnen onderhandelen”, de beoordeling voor het criterium “Onderkent de kandidaat het belang van de correcte toepassing van de regelgeving” : “Tijdens het interview kwam niet tot uiting dat de kandidaat het belang van de correcte toepassing van de regelgeving onderkende”, de beoordeling voor het criterium “Kan de kandidaat de regelgeving betreffende personeelsmateries situeren en interpreteren” : “De kandidaten hoefden de regelgeving niet uit het hoofd te kennen, maar moesten ze wel kunnen situeren en interpreteren. Deze vaardigheid heeft de kandidaat echter ontoereikend aangetoond”, de beoordeling voor het criterium “Heeft de kandidaat inzicht in de ‘motiveringsplicht’ en de ‘openbaarheid van bestuur’ in bestuurshandelingen” : “De kandidaat heeft onvoldoende zijn inzichten met betrekking tot de ‘motiveringsplicht’ en de ‘openbaarheid van bestuur’ in bestuurshandelingen (en de vernietiging die bij een gebrek aan motivering kan volgen) bewezen”, de beoordeling voor het criterium “Vertoont de kandidaat het vermogen tot probleemoplossend denken en is hij gericht op concrete resultaten”: “Tijdens het interview vertoonde de kandidaat onvoldoende het vermogen tot probleemoplossend denken”, de beoordeling voor het criterium “Communicatieve vaardigheden, technische aspecten” : “Zeer duidelijke, degelijk gestructureerde en verzorgde taal, met goede intonatie”, de beoordeling voor het criterium “Communicatieve vaardigheden, persoonlijkheidsaspecten” : “De kandidaat betoonde zich betrokken, doch kan onvoldoende overtuigen. Het gebrek aan inzicht in personeelsmaterie speelt hierbij zeker een rol” en de beoordeling van het criterium “Persoonlijkheid : heeft de kandidaat een eigen visie? Is hij regelgericht of eerder gericht op de persoon of eerder gericht op de oplossing, Heeft de kandidaat relativeringsvermogen? Is hij flexibel” : “De kandidaat heeft

tijdens het interview voldoende blijkt gegeven van visie maar kon deze niet onderbouwen aan de hand van de personeelsregelgeving”;

Overwegende dat sommige beoordelingen die op de evaluatiefiche staan genoteerd ook in hun beknoptheid moeten kunnen volstaan, zo lijkt, om het betrokken personeelslid voldoende inzicht te verschaffen in de rol die zijn prestatie voor het bedoelde evaluatiecriterium mocht spelen als grondslag van de beslissing; dat dit bij voorbeeld zo is voor wat de beoordelingscommissie optekent voor de criteria betreffende de communicatieve vaardigheden van verzoeker;

Overwegende dat evenwel, om tot het besluit te komen dat verzoeker niet voldoet, de negatieve vaststellingen en beoordelingen voor de jury de doorslag moeten hebben gegeven; dat als rode lijn in de kritiek van de beoordelingscommissie op verzoeker, een onvoldoende kennis van en inzicht in de voor het personeelsbeleid relevante regelgeving kan worden bespeurd; dat de evaluatie echter geschiedt, zoals uit de fiche prima facie blijkt, aan de hand van een toets van het presteren van de kandidaat aan elk van de aangehaalde criteria; dat bij sommige criteria weliswaar een minimale aanduiding wordt verschaft die licht kan werpen op het waarom van de appreciatie van de commissie; dat evenwel met verzoeker op het eerste gezicht moet worden vastgesteld dat het merendeel van hetgeen de beoordelingscommissie in de overgeschreven vaststellingen en beoordelingen onder woorden heeft gebracht, volzinnen zijn die tot een louter “ja” of “neen” zijn samen te vatten; dat zij niet de minste aanduiding lijken te bevatten, hoe beknopt ook, van zelfs maar de meest ernstige fouten of meest essentiële vergetelheid of van wezenlijke inschattingfouten die de beoordelingscommissie kon vaststellen tijdens het interview; dat zij, met andere woorden, zonder verduidelijking of concreet gegeven over zijn tekortkomingen affirmeren dat verzoeker niet aan het gestelde criterium voldoet; dat, nu het om een evaluatie handelt in de vorm van een interview waarvan vooralsnog niet wordt beweerd dat er andere notulen van voorhanden zijn, het daarenboven enkel die op de fiche neergeschreven vaststellingen zijn die het de kandidaat, en eventueel later de Raad, moeten mogelijk maken de deugdelijkheid van de beslissing te beoordelen; dat in die omstandigheden de opmerkingen op de evaluatiefiche slechts als algemeenheden bestempeld lijken te kunnen worden die te vaag lijken om te kunnen worden aangemerkt als een motivering zoals gevraagd door de in het middel aangevoerde motiveringsplicht; dat het middel in die mate ernstig is;

Overwegende, wat de tweede voorwaarde betreft, dat verzoeker onder meer aanvoert meer dan 53 jaar te zijn en thans waarnemend directeur te zijn aan het KTA 1 te Hasselt, waar de functie van directeur quasi zeker op 1 september 2003 vacant wordt hetgeen voor hem “die nu met hart en ziel zijn functie als waarnemend directeur waarneemt, uiteraard de kans van zijn leven [ware]”, kans die “nooit meer terug [komt] zodat [hij] een onherstelbaar nadeel zou lijden als [hij] tegen deze datum niet over het bekwaamheidsattest zou beschikken”;

Overwegende dat de verwerende partij hierop antwoordt in de nota dat de eventuele lange duur van de annulatieprocedure geen nadeel is dat voortvloeit uit de bestreden beslissing, ongeacht verzoekers leeftijd, en dat het vacant worden van de betrekking die verzoeker waarneemt speculatie is en verre van vaststaand is en dat, zelfs in dat geval, zij het ook een hypothese noemt dat het verzoeker zou zijn die toegelaten zou worden in de vacante betrekking;

Overwegende dat het nadeel dat verzoeker ontleent aan zijn leeftijd niet een nadeel is dat rechtstreeks uit de bestreden beslissing voortvloeit; dat dit nadeel voorts ook een gevolg is van een keuze eigen aan verzoeker; dat hij immers ter terechtzitting verklaart zich precies wegens zijn meerdere jaren ervaring in het onderwijs, op latere leeftijd kandidaat te hebben willen stellen voor het directeursambt te Hasselt; dat het enkele feit van verzoekers leeftijd bijgevolg niet volstaat om in aanmerking te worden genomen; dat een en ander wel mede het moreel belang illustreert dat verzoeker heeft bij de benoeming die hij nastreeft in de betrekking die hij thans waarneemt te Hasselt;

Overwegende dat het waarnemen van een betrekking geen waarborg biedt voor een latere benoeming in die betrekking en dat het vacant worden van de betrekking waarin verzoeker waarnemend is aangesteld niet vaststaat; dat verzoeker evenwel bij zijn verzoekschrift stukken heeft gevoegd die het laatstgenoemde feit minstens zeer aannemelijk maken en die verwerende partij niet ontkracht door de enkele verklaring dat het om speculaties van verzoeker gaat; dat de Raad aanvaardt dat verzoeker een reële verwachting mag koesteren dat de door hem waargenomen betrekking op of kort na 1 september 2003 vacant wordt verklaard; dat voorts het feit zelf van de waarneming -“met hart en ziel” volgens verzoeker en daarin niet tegengesproken door de verwerende partij die bovendien de gehechtheid van verzoeker aan het gemeenschapsonderwijs ter terechtzitting uitdrukkelijk bevestigt- verzoeker terecht mag doen hopen een kans op die welbepaalde

benoeming te hebben; dat het mislopen van een loutere kans op benoeming in beginsel geen moeilijk te herstellen ernstig nadeel uitmaakt; dat te dezen evenwel uit het verzoekschrift en uit verzoekers betoog ter terechtzitting is gebleken welk wezenlijk moreel belang, niet eender welke kans op benoeming als directeur, maar die welbepaalde benoeming in de betrekking te Hasselt voor verzoeker heeft; dat verzoeker zonder bekwaamheidsattest voor die welbepaalde benoeming niet in aanmerking kan komen; dat dan toch, in de concrete omstandigheden van de zaak, aanvaard kan worden dat verzoeker de voorlopig vastgestelde onwettigheid niet moet ondergaan tot aan de afloop van de annulatieprocedure; dat om die redenen het aangevoerde nadeel ernstig en moeilijk te herstellen is;

Overwegende dat aan de beide gestelde voorwaarden is voldaan,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Bevolen wordt de schorsing van de tenuitvoerlegging van het besluit van het Gemeenschapsonderwijs, meegedeeld in een brief van 17 oktober 2002, dat aan Alphonse Wijnants “het modulecertificaat voor module 3 niet kan toegekend worden”.

Artikel 2.

De uitspraak over de bijdrage in de betaling van de kosten van de vordering tot schorsing wordt uitgesteld.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op
zes mei 2003, door :

de HH. G. VAN HAEGENDOREN, wnd. kamervoorzitter, staatsraad,
F. BONTINCK, toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

F. BONTINCK.

G. VAN HAEGENDOREN.